

Posamezna števil. „Dneva“ stane 6 vin.; ravno toliko posamezna številka „Bodeče Neže“.

„DAN“ izhaja vsaki dan zjutraj; tudi ob nedeljah in praznikih. Vsako nedeljo ima humoristično prilogo „BODEČA NEŽA“. Za ljubljanske naročnike stane „Dan“ s prilogo dostavljan na dom celoletno 20 K, mesečno 170 K; brez priloge celoletno 18 K, mesečno 150 K. Za zunanje naročnike stane „Dan“ s prilogo celoletno 22 K, četrtletno 550 K, mesečno 190 K. — Naročnina se pošilja upravništvu.

Telefon številka 118.

DAN

Neodvisen političen dnevnik s tedensko humoristično prilogo „Bodeča Neža“

Posamezna števil. „Dneva“ stane 6 vin.; ravno toliko posamezna številka „Bodeče Neže“.

Uredništvo in upravništvo:
Učiteljska Tiskarna, Franciškanska ulica št. 6

Dopisi se pošiljajo uredništvu. Ne frankirana pisma se ne sprejemajo, rokopisi se ne vračajo. Za oglaševanje plača: peti vrsta 15 v, osmerica, poslana na zahvale vrsta 80 v. Pri večkratnem oglaševanju posebni pogoji. — Za odgovor je priložiti znamko.

Odgovorni urednik Radoj Korene.
Last in tisk „Učiteljske Tiskarne“.

Nemci in Lahi.

Gorica, 13. vel. trav.

V nedeljo, 10. t. m. je imelo nemško politično društvo shod v Trstu. Kako važnega pomena za nemštvo je ta shod, priča nemško časopisje od Belta do Adrije. Neki severno nemški časnik piše doslovno: »Naši bratje ob Jadranskem morju so že tako močni, da narekuje njihovo politično društvo v Trstu politično smer našega nacionalizma v južni Avstriji, kjer se bje boj med naraščajočim Jugoslovanstvom in pojemajočim italijanskim vplivom. Upamo, da se naša misel razširi v prilog vsenemštva, ki mora zmagati v avstrijskih deželah. Slovanski narodi na jugu avstrijske monarhije so se zavedli narodnega edinstva s balkanskimi Slovani, ki so pokazali pred dobrim letom veličansko moč jugoslovanskih narodov. Jugoslovanstvo se širi zlasti v avstrijskem Primorju in to na škodo našega naroda«, katerega naravna bodočnost leži ravno ob Jadranskem morju. Zveza naših bratov v Trstu z Italijani je sicer zakulisna, a vendar jo moramo pozdravljati v prilog vsenemštva, katerega podpira tudi avstrijski vladni sistem v našo korist«.

Tako mislijo Nemci in za tem gre njihovo politično delovanje na našem jugu. Res, veliko je, ako se peščica primorskih Nemcev čuti dovolj močna, da zapoveduje domačinom in se poslužuje laškega fanatizma v doseg svojih vsenemških ciljev v naših jugoslovanskih deželah! Ti priseljenci se morajo pač zavedati, da jih čuva naša krivična nemška vlada, ki pripravila pot vsenemštva v naših krajih. Ker pa vedo ti priseljenci Nemci, da brez Lahov ne morejo opraviti ničesar, so sklenili ž njimi medsebojno prijateljsko zvezo, katere se poslužujejo edino le v svoje pangermanske namene. In Lahi, ti isti Lahi, ki nas imenujejo tujce na naši lastni zemlji, so sprejeli hinavsko nemško prijateljstvo, da bi nas pognali z domače grude, za katero so prelivali kri naši dedje v neprestanem boju z rimskimi koloni in poznejšimi benečanskimi republikami. Iz ošudnega sovraštva do nas, sinov matere Slave, so pozabili na stoletne krivice, ki so se jim godile v Italiji pod nemškim gospodstvom in katerega sedaj v svoji slepoti razširjajo na našem slovenskem jugu.

Glavni namen nemške politike na jugu je potisniti jugoslovansko vprašanje v ozadje. Zato so se zvezali z Lahi, zato so jim obljubili pomoč v ljutem narodnem boju, katerega bje naš jugoslovanski narod v Istri, Trstu in v Gorici. Nemci dobro vedo, da je nemštvo ob naši Adriji izgubljeno, ako se uresniči

jugoslovanske zahteve. Zato se trudijo na vsi moč, da pripravijo vlado do tega, da jim pomaga pri njihovem vsenemškem delu, ki obenem uničuje avstrijsko državno misel na našem jugu. Nemci nam očita protiaustrijske namene, sami pa so največji veleizdajalci habsburške dinastije in njene države. To dejstvo potrjuje predvsem njihova zveza z laško iredento.

Take reči se godijo pri nas pred očmi vladnih krogov. Jugoslovani nimamo nobene opore v državi, za katero se borimo z njenimi sovražniki Lahi in Nemci. Naši »psevdo-delegati« ne najdejo niti ene besede, da bi izrazili naš položaj v delegacijskem zastopni! Zlostna nam majka! Gorje nam, ako nas bodo zastopali še nadalje Susteršiči in Koroci! Mi smo Avstrijci, a zato vendar še ni treba prepevati hvalospvov avstrijski vladni, ki nas zatira na vseh koncih in krajih. Sramota za nas, da se pustijo naši delegati v Budimpešti zasramovati s »črno-zolnimi Jugoslovani«! Mar ne ve načelnik slovenske klerikalne ljudske stranke, da njegovo mnenje še ni javno mnenje jugoslovanskega naroda? Kaj tacega je mogoče samo pri nas, kjer »zastopajo« narod razni častihlepni kaplani in zapeljivci ljudstva. Ni daleč čas, ko bomo zvedeli, zakaj so ti ljudje povzdigovali našo sužnost, mesto, da bi zahtevali našo narodno prostost in neodvisnost.

Kaj hočejo Nemci doseči s svojo zvezo z Lahi, je samo po sebi umevno. Pred par leti so bili Nemci zadovoljni, ako se jim je posrečilo pridobiti na našem jugu kako trgovino ali obrt. Nato je začel njihov »Nationalverband« pošiljati nemške uradnike k nam, ki so izpodrinjevali domačine v vseh službah. Tuptam se je ustanovila kakšna šulterajnska šola oziroma otroški vrtec, kamor so sprejemali tudi otroke slovenskih uradnikov, posebno železničarjev. Vse to se je v zadnjem času pomnožilo, kar je očividno zaslug vladne. Sedaj je že toliko nemških priseljenec, da so ustanovili svoje politično društvo, ki vodi vse Nemce na jugu v političnem oziru. Zadnji čas prihaja vedno več nemških uradnikov na naša mesta, za kar skrbi znani vsenemški »Nationalverband«. Ker pa so Lahi začeli gledati po strani vedno večje število Nemcev, in ker je bila nevarnost, da vstrajajo skupno z Jugoslovani v boju proti prodirajočemu Nemstvu, so se Nemci sprijaznili z Lahi in jim ponudili svojo pomoč proti Jugoslovanom. Lahi so jo seveda takoj sprejeli in niso niti pomislili, da so si v tem zapečatili sami svojo usodo v Avstriji. Tako je prišlo do laško-nemške zveze v našem Primorju. Ta zveza je prinesla Nemcem že precej

koristi, Lahom pa le škodo, katero bodo občutili še le v par letih. Ta zveza je pripomogla tudi goriški kamori do zmage in je oškodovala Lahi za dva mandata in veliko gospodarskih načrtov. Nesolidnost te zveze pa bodo pokazale najbrž že prihodnje volitve.

Kakšne namene zasleduje nemška politika na našem jugu je popolnoma jasno. Da se pri tem poslužuje nizkih, protidinastičnih in veleizdajalskih sredstev je tudi očitno. Laško časopisje v kraljestvu poroča te dni z debelimi črkami, da se Nemci popolnoma strinjajo z avstrijskimi primorskimi Lahi in jim pomagajo v boju proti Jugoslovanom. Dostavlja pa, da se zdi, kakor bi avstrijska vlada šla na roko jugoslovanskemu gibanju, ki išče bodočnosti v preosnovi habsburške države v škodo Nemcev in Lahov. Mi pa pravimo, da pride čas, ko bomo sami gospodari svoje zemlje, na kateri bomo praznovali zmago nad našimi sovražniki Italijani in Nemci.

Proces Šviha proti „Narodnim Listom“.

Praga, 14. V.

Predno preidemo na izpovedovanje danes dopoldne zaslišanih prič, moramo omeniti nekatere podrobnosti iz včerajšnje razprave in iz kritike postopanja posameznih opozicijskih listov.

Vladni organi v luči protokola.

Pri včerajšnji razpravi je bil, kakor smo že poročali, prvi zaslišan tihnik mladočeske stranke Siz, ki je prečital protokol, ki je bil napravljen v »Narodnem Svetu« pred šestimi člani s policijsko uradnico gospo Woldanovo. (Kako je Woldanova prišla do tega kdo je Wiener, oz. da je Šviha konfident in kdo jo je do tega pripravil, smo že v včerajšnjem brzojavnem poročilu objavili. Ostane le nekaj podrobnosti, ki označujejo vladne organe in vladno npravnost, moralo one vlade, ki kaznuje vsak prestopke proti cerkveni morali.) Iz protokola izhaja, da je gospa Woldanova prišla k policiji 1. junija 1910, kjer je pisala razne zaupne stvari. Koncem leta 1910 ji je policijski komisar dr. Klima naročil, da naj spiše pobotnico za 400 K za nekega »Wienerja«. Klima je ob tej priliki tudi omenil, da je »Wiener« zelo važna osebnost. »Wiener« je hodil tudi v policijske prostore. Enkrat je pustil v sobi uradnice Woldanove povrtnik in takrat je ona zvedela, da je to »Wiener«.

V protokolu tudi stoji, kako se je komisar Klima seznanil z »Wie-

nerjem«. Woldanova je morala pred Božičem l. 1910 pisati na višje mesto neko poročilo policijskega komisarja Klima, ki je med drugim dejal, da se je seznanil l. 1910 z Wienerjem na nekem shodu, kjer je »Wiener« nastopil kot glavni govornik. Po shodu se je »Wiener« začel dr. Klimi opravičevati, da ostane on kot c. kr. sodnik pri narodno-socialni stranki le, če se mu posreči doseči, da postane vladna in da izloči iz svojega programa vse, kar diši po antimilitarizmu in protiklerikalizmu. »Wiener« mu je pri tej priliki tudi tožil, da ima dolgove. On, policijski komisar, mu je ponudil posojilo, nakar je »Wiener« odvrnil, da mu to nič ne pomaga, da bi potreboval 50.000 K, pa bi lahko kaj v stranki dosegel. Pri neki drugi priliki na to, ko sta se šla po dogovoru v neki kavarni je »Wiener« pristal na to, da postane konfident za policijo z mesečno plačo 400 K. (Tu moramo opozoriti, da potemtakem ni bilo v Švihi nagnjenje, za nečedno delovanje, ampak nagovoril ga je k temu c. kr. državni uradnik.) Wiener je z nasmehom sprejel prvo plačo in dejal: »Sedaj bo moral pa Choc utihniti.« (To sicer za presojo morale državnih organov nima posebne važnosti, navajamo le v svrhu razumevanja naslednjega.) Po tem poročilu je pa Woldanova dejala: »Zalostno! Tako se izpričajo ljudje za lopove!« C. kr. državni uradnik dr. Klima je cinično odgovoril: »Kaj hočete, to je naš posel!« — V teh besedah je vsa obsodba, obsodba zistema, ki se skuša vzdržati s tem, da izprija ljudi za lopove. To se godi v klerikalni, katoliški Avstriji. Takšna je morala sistema. Posluževati se mora lopovov in lopovščine in na to izjavlja, da je to njegov posel. Ali more biti zistem pošten in pravičen, če se poslužuje in živi iz lumparij? Čemu zistem, ki goji lumparijo? In zistem je baje tudi, da drži red in brani pravico? In brani jo z lumparijo in zapeljivanjem z nečistostjo, z nemoralnostjo.

V tem je pomen Švihovega procesa: v tem procesu se bo z nagoto pokazala državna uprava, stebri in temelji državnega reda bodo osvetljeni, da se bo delalo poštenim, nepokvarjenim državljanom črno pred očmi. Šviha se pred poroto najbrž ne bo opral, razkrinkan pa bo zistem, zistem, ki pravi, da je od Boga.

Zakaj se pravzaprav država poslužuje konfidentov?

Masarykov »Cas« piše o tem: »Izobražen politik opazuje delovanje strank, čita njihove organe in publicistiko, pozna posamezne ljudi,

in iz tega si napravi sodbo o tem, kaj se v posameznih strankah godi. Trdimo, da more le nekoliko misleči politik opazovati delovanje in nastopanje vseh čeških strank čisto dobro brez vsakega konfidentstva presojati in ugotoviti. Konfidenti so, rečemo, za ljudi, ki ne mislijo in ki ne znajo opazovati. In v Avstriji je konfidentstvo vedno do sedaj cvetelo, zato ker vlade in njihovi organi ne mislijo in ne opazujejo.«

Eno važnih vprašanj, ki se nam vsiljuje pri prebiranju poročil o Švihovem procesu, je tudi to: Kaj je dr. Šviha izdal policiji? Advokat dr. Bouček je nato tudi opozoril. Kajti ni dovolj, da se dožene, če je bil dr. Šviha konfident policije; njegova krivda se more pravično premeriti še le, če se ve, kaj je izdal.

Zanimivo je v tej zadevi stališče »Casa«, ki na vprašanje: kaj je mogel dr. Šviha izdati policiji? — odgovarja mirno, da: Nič. »Stranka nar. socialna vendar ni revoluciona stranka, ni stranka, pred katero bi imela policija takšen strah, kakoršnega ima ruska policija pred strankami v Rusiji.« Dokler ne vemo, kaj je izdal, ne moremo govoriti, v koliko je bil zločin dr. Švihe strašen. — To so vse vprašanja, na katera bomo prinašali še zanimive odgovore. (Dalje v brzojavih.)

Slovenska zemlja.

IZ VIPAVSKE DOLINE.

Notranjska državnozborna volitev. Za državnozbornsko volitev, ki bo 19. t. m., vlada po celi Vipavski dolini veliko zanimanje. Vipavcem se sedaj odpirajo oči in začeli so spoznavati, kako škodo imajo od tega, da so se dali vpreči v klerikalni jarem. — Dokler so bili naprednjaki na krmilu, dobivali so vipavski in dolenski vinogradniki brezobrestna posojila v svrhu obnove svojih po trtni uši opustošenih vinogradov. Sedaj pa, ko so dobili klerikalci večino v deželni zbornici in imajo tudi večino državnozbornskih mandatov v rokah, se ne le več podeljujejo potrebnim vinogradnikom brezobrestna posojila, temveč se tudi ista iztirjujejo, koja so se dovolila za časa narodno-napredne deželno-zbornske večine. Ko so bili naprednjaki v večini dovoljevale so se izdatne podpore, da so dobivali vinogradniki modro galico za škropljenje trt in žveplo po znižani ceni, a sedaj ko je S. L. S. na krmilu, so vse te podpore izostale. A ne le to, da so se potrebnim vinogradnikom odjedle vse te podpore, je letos klerikalna deželnozbornska večina na-

LISTEK

M. ZEVAKO:

Srce in meč.

Roman iz francoske zgodovine. (Dalje.)

Razume se, kajpak, da so prišli samostanski bivarji vsak večer iz praznit košarico, to se pravi, pobrat, kolikor je ostalo darov, zakaj prvi so se odškodovali seveda vneti čuvarji.

Ako vemo vse to, bomo razumeli gnev občinstva in ogorčenja nadzorovateljev daritvene košare, ko je prišel mimo meščan, ki ni in ni maral dati miloščine.

»Tak vsaj poklonite se veliki sv. Antonu!« so kričali nad njim. Na kolena! In miloščino daj! »Ali,« se je uprl meščan, »to vendar ni sv. Anton! To je Hipokrat.«

Kričali so, da preklinja Boga. Pobožni in vneti nadzorniki košaric so planili nad meščana, obsuli ga z udarci in ga, to se razume, hkrati tudi okradli, kriče:

»Smrt hugenotu!«

»Smrt krivovercu!« je ponavljala verna množica, vsa vesela, da more pomagati pri bogoljubnem delu.

Takrat pa je prišla mimo kočija, zaprežena z belcem; v njej je

sedela mlada ženska izrazitega obličja in krotkih oči. Spricho gneče, v kateri voz ni mogel dalje, je ženska odgrnila zaveso, da vidi, kaj se godi. Jedva pa je zagledala meščana, ki so ga obdelovali, že je viknila:

»Kaj! S slavnim Ramusom ravnao tako! Oh, to je nezaslišano!« Meščan, ki je slišal ta prijateljski glas, je napol vse svoje moči, da se približa kočiji.

»Pustite ga!« je klicala mlada ženska. »Pravim vam, da je učenjak Ramus!...«

Tolpa je razumela samo nekaj: da se zavzemlje ta ženska za »hugenota«. In zapazivša, da kočija ne nosi grba — dokaz, da neznanika ni bila plemkinja in ji torej ni bilo treba priznati — je zarjula drhal kakor z enim glasom:

»Pobitje krivoverko! Sežgite ju oba! Zakurimo kres na čast sv. Antonu!...«

Kakor bi trenil, je bila kočija obkoljena, in množica, ki se je dotle le zgolj zabavala, je zbesnela in zdvijala od svojega lastnega kričanja; v par hipih je postal položaj mlade ženske skrajno opasen in jela je klicati na pomoč. Ramus, ves krvav po obrazu, raztrgan in pokrit s cestnim blatom, se je prijel obupno za kočijine zastore.

»Prostor! Prostor!« je kričnil zdajci gromovit glas.

In navzoči so videli mladega moža, ki se je zaletel s sklonjeno

glavo skozi množico, razpehal najhujše besneže s pestmi, nato pa izdril dolg rapir in zadal z njim najbližjim napadalcem par besnih sunkov.

Krog se je napravil okoli viteza de Pardajana — zakaj bil je on.

Videč nenadejano pomoč, ki ji je došla, se je osrečila mlada ženska in pomolila roko staremu Ramusu, ki se je vzpel v kočijo in zazmrmljal:

»Otet sem za ta hip... a žalost je, da je ljudstvo zmožno takšnih hudobij...«

»Za ta hip!« je dejal ubogi učenjak, kakor bi slutil, da najde malo pozneje smrt vsled podobnega napada!

No, kočija se je premaknila dalje. Ljudstvo, videč, da mu uhaja plen, je zarjulo v nepopisni besnosti, toda plamenčca Žibuleja je opisavala s svojo zlobno konico tako brze kroge, da je bilo vse prazno okoli viteza.

Jasno pa je bilo, da navali tolpa zdajpazdaj v srditem naskoku in raztrga junaka na kosce. Nedvomno bi se bilo zgodilo tako; toda v zadnjem trenutku so se začuli iz zadnjih vrst kriki bolečine, in drhal se je razpršila, kakor da je pihnil vanjo orkan: bil je gospod Pardajan oče, ki je prišel sinu na pomoč in sukal svoj rapir tako dobro, da je stal za par hipov že pri kočiji, ob strani svojega sina.

Spremistvo njiju obel je bilo kočiji v zadostno varstvo, da je mogla nadaljevati naglo svojo pot.

In ker nihče ni vedel pravzaprav, čemu se je razljutil, se je ustavila množica ter se zadovoljila s tem, da je pretila s pestmi rešiteljema, ki sta vtaknila kakih sto korakov dalje svoja meča v nožnici.

Nadaljujoč svojo pot, je zavila kočija na desno.

Ko je videl, da je minila nevarnost, je stopil oče Pardajan bliže k sinu ter zamrmal:

»Kam, hudiča, pa se vtikaš že spet?«

Vitez mu ni odgovoril; nejasno razburjenje se ga je polasčalo, ko je opazal, da vozi kočija natančno tisto pot, po kateri je sledil nedavno črni dami, s trdnim namenom, povedati ji, da ljubi Lujzo, njeno hčer!

In kolikšno je postalo to razburjenje, ko je zavila kočija v ulico Bare. Saj na koncu te ulice je čakal potrpečljivo črne dame, kateri pa si potem ni upal reči ničesar!

Kočija se je ustavila pred hišo, kamor je videl takrat stopiti Ivano de Pien! Srce je udarilo vitezu tako, kakor da mu hoče počiti...

Prvi je stopil na cesto stari Ramus; mlada ženska je skočila lahko kotna za njim.

»Vstopite,« je dejala s svojim krotkim glasom, »vstopite, dobri oče. Odpočiti morate nekoliko in se pokrepčati z eliksirjem, ki ste ga sami sestavili zame...«

»Prelestno dete ste,« je rekel Ramus, ki se ni zdel nič preveč razburjen po prejšnjemu dogodku. »Ve-

lika radost mi bo, oddahiniti se v vaši družbi.«

Vrata so se odprla ravno tisti hip, in učenjak je stopil v hišo.

Nato se je obrnila mlada ženska k vitezu in njegovemu očetu.

»Vstopita,« je dejala s tisto nežno avtoriteto, ki je lastna nekaterim ženskam — in je edina neodoljiva, ker prihaja iz srca.

Moža sta ubogala in šla za svojo rešenko. Vitez bi se bil najrajši poslovil pred vrati, a ni mu dala radovednost, spoznati bliže to hišo, v katero je bila stopila Lujzina mati.

Notranjost hiše je kazala meščansko lice. Stopili so v obednico in dama je ukazala služabnici, naj prinese okrepčilo. Sama je nalila kozarce s penečim vinom, ki si je takoj osvojilo srce starega Pardajana.

»Gospoda,« je dejala, »meni je ime Marija Tušetova. Ali mi hočeta storiti ljubav in povedati, komu se imam zahvaliti, da sem še živa?«

Vitez je že odprl usta; stari vojnik pa mu je stopil na nogo in odgovoril naglo:

»Moje ime, madam, je Brizar, bivši seržan kraljevske armade, to pa je moj mladi tovariš in prijatelj, plemeniti gospod de la Rošet.«

»Gospod Brizar,« je dejala Marija Tušetova, »in vi, gospod de la Rošet, do konca svojega življenja ne pozabim vašinega imena...«

(Dalje.)

— Deutsches Haus ersten Ranges je hotel »Slon« v Ljubljani, kakor sam objavlja v knjigi za avtomobilne vožnje po alpskih deželah (Automobil-tourenbuch der österreichischen Alpenländer), ki jo je izdal Klub alpskih avtomobilistov. J. G.

— Vreme. Predvčerajšnjem se je zjutraj vlił močan dež, ki je trajal dopoldne. Bilo je prav hladno — popoldne je sneg zapadel vse višje griče, v Logatcu je padel za ped na debelo in je pobelil vse vrhove. Ljubljanski okolici je sneg prizanesel. Tudi z juga prihajajo poročila o hladu. Na Češkem je pred tednom padla — slana. Upajmo, da se vreme kmalu ustavi.

— Kolo je ukradel. Neki okrog dvajset let star, rujavo oblečen fant, ki je govoril v zgornještajerskem narečju, je ukradel pretekli četrtek popoldne v Levstikovi ulici št. 19 kolo, na katerem se je odpravil v smeri proti Viču. Tat je med potjo ponudil več ljudem kolo v nakup, toda brez uspeha. Na državni cesti pri Dragomerju je naletel na nekega dalmatinskega krošnjara, kateremu je kolo prodal. Krošnjar je prišel s kolesom do Ljubljane, dočim se je tat pripeljal v mesto z vrhniškim vlakom. Doselej niso dobili niti prodajalca, niti kupca kolesa.

— Aretacija privatnega uradnika. Pretekli terek popoldne je bil v gotovi gostilni aretirani neki privatni uradnik iz kamniške okolice, ker je bil na sumu tatvine in ker se je legitimiral pod napačnim imenom. Policija ga je izročila okrajnemu sodišču.

— Zaradi prosjačenja je aretirala policija pretekli terek v Koldvorski ulici nekega privandranega pekarskega pomočnika in ga je izročila tukajšnjemu okrajnemu sodišču.

— V Kettelevi izložbi so razstavljene slike vojne ladje »Triglav« od Maksa Rovška, orožn. stražmojstra v Pulju. Slike se ceno prodajo.

Sacherjev pečenjak. Umeša se 14 dkg sirovega masla penasto, utepa se polagoma 3 rumenjaki in 1 celo jajce, prida se pri vsakem rumenjaku po žličah 14 dkg sladkorja, dalje 2 žlici ruma, 5 do 6 žlic mleka in 23 dkg moke, stepe se dobro, se prida, kadar je testo dobro, 1 zavojček dr. Oetkerja praška za peko, stepe se še enkrat dobro, napolni pečenjak v dobro namasleno obliko, postavi se ga takoj v pečico in se peče zmerno vroče. Kadar se ohladi, se ga polije s šokoladno obliko.

— Mister Gould bode ob prijliki pohoda skozi Ljubljano predvajal nekoliko večerov v kinematografu »Ideal« Edisonovo najnovejšo iznajdbo »Edisonov Kinetofon«, t. j. govoreči film. Ostal bo samo 6 dni, in sicer z dvema sporedoma po tri dni. Predstave se prične v soboto in trajajo do četrta vsak dan ob 3., 4. in pol, 6., 7. in pol in 9., v nedeljo in praznik tudi ob 10. in pol dopoldne.

— Edisonov Kinetofon vzbudil je povsod največje zanimanje in sam cesar Franc Jožef I. dal si ga je predvajati pretečeno poletje v Ištu in se izrekel o njem najlaskaveje. Tudi v Ljubljani je zanimanje za te predstave zelo veliko, zato se priporoča vsakomu, ki si hoče ogledati te predstave, da si preskrbi vstopnico pravočasno. — Danes vsopljani večer s krasnim Nordisk-sporedom.

Trst.

Nas cvetlični dan. Proti namenjenemu slovenskemu cvetličnemu dnevu v Trstu so se Italijani že uprli. »Picollo« je prinesel kričavo vest, »Slavismo fiorito«, v kateri nam odreja pravico prodajanja cvetlic na javnih ulicah tržaških. Od krčev zvit, pravi: Si-li predstavljate prodajanje cvetlic za slovenske šole po tržaških ulicah? — Drž. pravdnštvo seve, takrat ni videlo v omenjeni notici bojkota, zato bo »Picollo« hujskal še naprej, da bo na cvetlični dan tekla po tržaških ulicah kri. Zakaj, to je njegov namen. Izzivati se pa ne bomo pustili in gospodje, ki gledajo na nas z višjo močjo, naj si le dobro zapomnijo, da bodo imele morebitne posledice izvor v njih. Zavrtnosti nam je že davno odvce!

Dijaške manifestacije v italijanski zbornici. Dijaške manifestacije v italijanskih mestih so prišle na nujno vprašanje Casalini in Laruse v razgovor italijanske zbornice v Rimu. Casalini in Larusa sta stavila vprašanje posebno vsled konflikta, do katerega je prišlo 8. majnika med catanzarskimi dijakmi in javno močjo. Predsednik Salandra je na vprašanje odgovoril, da so catanzarski dijakji zapustili šolska poslopja v imenu protesta. Kar se pa tiče kamjenja in ran, je napravila policija le svojo sveto dolžnost. Rekel je, da mora vlada skrbeti, da ne pride nikoli več do takih manifestacij. Izrazil je svoje veselje, da je demonstracij konec. Kaj so razpravljali poslej,

nas ne briga več. Karakteristično je le tisto izraženo veselje, ki bo naši vladi prav gotovo v zadoščenje. Dalje pa naj mislijo naši čitatelji sami.

Popravki. V sredino število »Dneva« se je vrnilo več pomoč, ki bi lahko povzročile napačno razumevanje teksta. Zato naj se bere v poročilu o zborovanju v »Politeami Rossetti« drugi stavek v oklepajih (tretja stran, tretja kolona): To je zelo parlamentarna modrost in ne dolžnost, kakor je bilo napačno postavljeno. — V prvi vrsti četrte kolone se ima glasiti ulica: Piziano Vecellio in ne Kello. — Nekoliko nižje smo govorili o lekarni Prendini ne pa Preidim!

Magdalenska Ciril - Metodova podružnica priredi v nedeljo dne 17. majnika 1914., prvi pomladanski koncert na okrašenem vrtu »Gospodarskega društva« (pri Tirolcu) pri Sv. Mariji Magdaleni Zgornji. Med koncertom do delovala šaljiva poshta in se bo vrtelo »Kolo sreče«. Pri koncertu sodeluje iz prijaznosti vedno naklonjeno vrlo pevsko društvo »Slava« iz Sv. Marije Magdalene spodnje pod vodstvom g. Frana Fabrisa in mladeniška godba iz Škedenja pod vodstvom g. Josipa Flega. Koncert prične ob pol 5. popoldne, ples pa bo trajal od 8. do 11. ure zvečer. Ker je čisti dohodek namenjen šolski kuhinji otroškega vrtca, prosijo podružnični odbor rodoljubno občinstvo, da bo vspeh prireditve čim večji, naj bi darovalo kak primeren dar za »kolo sreče«. Darovi za »kolo sreče« naj se pošiljajo g. Frančišku Tomažiču, postrežnici v otroškem vrtcu, ali pa g. gostilničarju v gostilni »pri Tirolcu«. Pri Sv. Mariji Magdaleni spodnji sprejema darove g. Tončka Godina, g. Tončka Miklavca in g. Vekoslava Kodriča. Kdor bi želel biti član podružnice kakor tudi oni člani, ki niso še plačali letnine za l. 1914., lahko to store pri blagajniku na dan koncerta. Ker v nedeljo ni nikjer druge prireditve, bi bilo želeli, da se slavno občinstvo v velikem številu udeleži prvega pomladanskega koncerta magdalenske C. M. podružnice. Zabave bo obilo. Vsi tedaj v nedeljo 17. t. m. k »Tirolcu«. V slučaju neugodnega vremena se koncert preloži na naslednjo nedeljo. — Odbor magdalenske C. M. podružnice.

Harmonika, pa ne za kratek čas. Jos. Zanetti ima svojo trgovino v ulici Scalinata. Oni dan je stal pred vrati in mirno opazoval mimoidoče. Naenkrat pa se obrne in vidi blizu trgovine mladeniča, ki je naglo skočil vanjo, vzel harmoniko, jo potisnil pod pazduho in začel božati. Zanetti ni čakal, da mu tat zagode v slovo veselo poskočnico. Urno — saj je šlo za njegovo lastnino — je skočil za njim in ga je vjel v ulici Gius. Caprui, ter ga izročil možu postave. Polica ga je peljal na bližnji komisariat, kjer se je neznanec legitimiral za 16letnega Miklavža Mižana, stanujočega v ul. Concordia št. 6. Tačič ni povedal, kam se je s harmoniko namenil, žal mu je bilo le to, da je ni mogel pred aretacijo preizkusiti.

Okno kavarne »Stella polare« razbito. Ob pol dveh popoldne je zasiljal ravnatelj kavarne »Stella polare« močan pok in takoj za njim žvenketanje šipe. Med dežjem in burjo je pohitel na ulico, kličoč: Drži ga, drži ga! Toda »drži ga« ni bilo nikjer. Pritekel je policaj, ki je hotel neznanca »Drži ga!« aretirati, toda o tem ni bilo sluha. Ugotovili so, da je nekdo izstrelil z nasprotnega brega ulice Rossini v šipo kroglo iz samokresa, ki je šipo razdrobila. Povzročitelja škode niso mogli dobiti nikjer. Kavarna ne bo trpela škode, ker je zavarovana.

Steklo v nogi. V terek popoldne je stopil 4letni Marij Parovel z boso nogo na kos stekla, ki ga ni opazil med drugim na tleh. Parovel se je začel dreti na vso moč. Prihitele je oče, ki je našel sina v obupnem položaju. Takoj so ga prenesli na zdravniško postajo, kjer so mu steklo odstranili.

Nož. 36letni soboslikar Marko Kegajer se je v ponedeljek zvečer skregal v neki staromestni gostilni z neznanim individuumom. Ta pa je izvekel med prepričkom nož in zabodel z njim Kegajerja tako, da je moral nesrečni Kegajer iskati zdravniške pomoči.

Nesrečen kurjač. V terek se je predstavil pri zdravniku v Miljah 35letni kurjač Matej Blažič in povedal, da ga je pri delu ranila lokomotiva, ter ga precej hudo poškodovala. Nekaj časa za delo nesposobnega Blažiča je zdravnik obvezal.

Padec. 18letni mehanik Bruno Petrica, stanujoč v ulici del Bosco, št. 32., je v terek popoldan padel tako nesrečno, da si je izpahnil desno nogo.

Ravnotežje izgubila je 3letna deklica Lidija Ghersa, ki je v terek zvečer padla z nekega mostiča v Rocolu. Na njene klice so prihite bližnji ljudje, jo vzdignili in prenesli

na dom. Iz gostilne Nichetto so telefonirali na zdravniško postajo po pomoč. Mala Lidija je vsled padca težko poškodovana in zdravniki jo odredili, da jo prepeljejo v bolnišnico, kar se je tudi zgodilo.

Zadnje dni je v Trstu vreme zelo slabo. Posebno spremenljivo je bilo v sredo. Zjutraj zgodaj je deževalo, nato pa je pričela pihati burja, ki je razsajala ves dan. Proti večeru se je pričelo nebo nekoliko vedriti, pa je bilo zopet kmalu pokrito z oblaki.

Blizu tržiske postaje je vlak povozil 47letnega težaka Josipa Suličgoja. Suličgoj je imel opravka na progi in ni zapazil signala, ki mu ga je dajal železniški čuvaj. Vlak je Suličgoja popolnoma razmesaril. O grozni nezgodi bomo še poročali.

Prvomajniški dogodki pred sodiščem.

(Obtoženec Jos. Spina.)

Trst, 12. majnika.

Zadnjič smo poročali o Zurchu, ki se je moral radi prvomajniških dogodkov braniti pred sodiščem. Razprava ni prinesla — kakor smo poročali — še nobenega rezultata. Med tem časom pa je stal pred sodiščem že drugi obtoženec. Imenuje se Josip Spina, in je star 19 let. Pretepaška natura, deležna vseh napadnih zmožnosti.

Tožba.

Spino toži drž. pravdnštvo. Ovadil ga je stražnik Ivan Junc, ki ga je kot provokaterja in pretepača aretirali na dan prvega majnika.

Spina se brani

in seveda ne priznava obdolžene ga krivde. Trdi, da so njegove roke bolj čiste kakor Pilatova voda.

Zagovor.

»Dne 1. majnika«, pripoveduje Spina, »sem obiskal svojo teto v ulici Tesa in se vračal potem po ulici Goltario domov. Po ul. Goltario sem šel z namenom, da pridem prej v ulico Carducci in iz te v ulico Molin piccolo, kjer stanujem. Ko grem tako lepo in mirno čez ulico, zagledam nakrat Slovence, ki so se raysali z Italijani. Italijani so spoznali svojo nemoč in se pripravili na beg. Slovenci pa za njimi. Eden izmed Slovencev pa je vzdignil pri kavarni

stolico

in me hotel z njo potolči. Skušal sem se braniti z rokama, pa ni šlo. In ko sem spoznal svoj težek položaj, se se spustil v tek, da bi Slovincu ušel in bežal po ulici Sorgente. Med begom sem pritekel

policaju v odprte roke,

ki me je ustavil in aretirali.

Stražnik

Josip Junc izpove: Ko sem se napotil proti ulici Carducci, sem videl, da maha Spina nekega Slovence s stolico po glavi.

Sodnik: »Ga je li poškodoval?«

Priča: »Da.«

Sodnik: »Hudo?«

Priča: Mislim, da ni bilo ravno sile.

Sodnik: »Koliko ste bili oddaljeni od Spine?«

Priča: Pet ali šest korakov.

Branitelj vpraša, če ni mogoče proti Spini vzdigniti stolice najprej Slovincem.

Priča pove, da tega ne ve natančno, zdi se mu pa, da ne, kajti med kričaji je Spina prav neustrašeno bil s stolico po sosedih. Potem se je spustil v beg; in Junc je pohitel kakih deset korakov za njim, ga prijel in aretirali. Na braniteljevo vprašanje, Junc svojo izpoved še enkrat izpove.

Obsodba.

Sodnik obsodi Spino na tri dni zapore, zagovornik pa prijavi pritožbo.

Razpravo je vodil sodnik de Prati; drž. pravdnštvo je zastopal dr. Schadelock, obtoženca je branil dr. Robba.

Najnovejša telefonska in brzojavna poročila.

PROCES ŠVIHA.

Glavna priča proti Švihi Paštika — podkupljen. — Prof. Masaryk in Klofač sta ga razkrinkala.

Praga, 14. maja. (Izvirno poročilo »Dnevu«). Danes zjutraj je bil zasilan poslanec Viškovsky, ki je podal senzacionalno vest, da je izdajalec tudi v »Narodnem svetlu«. Pri seji pa, o kateri ima ministrstvo

Gostilna. Anton Ivančič Buffet. TRST. Andemo de Toni, via Nuova 5. TRST.

Tržaškemu občinstvu in v Trst prihajajočim Slovincem jamčim za pristna istrska, vipavska in dalmatinska vina, kakor tudi vedno sveže pivo in izborno mrzlo in gorko kuhinjo.

TRST

Odlikovana pariška čevljarna (Calzoleria Parigina).

TRST

Velika izbira čevljev za gospode, gospe in otroke. Cene zmerne.

Ulica Carducci št. 15.

natančno poročilo, Šviha ni bil navzoč.

Po Viškovskem je bil zasilan poslanec Klofač, ki je pripovedoval, da so tudi za njim hodili. O Švihovem slučaju je govoril s poslancem Volno, ki je dejal, da se je na Švihi izvršil zločin. Jaz sam sem tudi slišal, da se neka akcija radi predstojnih volitev pripravlja. Kar se obnašanja Švihovega napram meni tiče, moram izjaviti, da me ni nikdar o ničemer izpraševal, in tudi ni bil nikdar radoveden. Ko je prišla obdolžitev »N. L.«, je Šviha zakričal, da je nedolžen. Jaz sem ga vprašal, če mu je mar dr. Klima kdaj denar posodil; Šviha je dejal, da ne. Tajil je vse. Jaz sem mu dejal: če si nedolžen, se brani. Potem govori poslanec Klofač o volitvah in pravi, da so biti ti stroški v Švihovem okraju silno majhni, komaj 100 K. Ker se 3000 K tiče, ki naj bi jih bil Šviha dal dr. Klimu, bo že Šviha sam izpovedal in izpodbil vse tozadevne trditve.

Dr. Bouček vpraša: Kako je bilo z ekspedicijo v Belgrad? Klofač: Pisal sem celi vrsti gospodov in jih pozval, da se popotovanja udeležijo. Dr. Bouček: Ali ste dobili odgovore? Klofač: Da in sem na nje odgovoril. Dr. Bouček: Vprašal sem večerj tozadevno tudi Kramara, ta pa je to zanikaval. Potem pove Klofač, da je šel sam v Belgrad, ker se je vedelo, da jih bo policija zadržala in njega je tudi res zadržala v Zemunu.

Paštika podkupljen.

Kar se tiče Paštike (priče, ki je izpovedal proti Švihi) je pa podkupljen. Vse njegovo obnašanje ni drugega kot »kšeft«; za svoje izpovedbe je dobil 2800 K. Pribijam to, kljub temu, da je dr. Kramar zatrjeval, da Paštika ni dobil niti vinarija.

KLIMA ISKAL SPICLJE.

Zagovornik »Narodnih Listov« dr. Rasin je nato vprašal Klofača: Ali se spominjate, da je dr. Klima pregovarjal nekega poštenega uslužbenca nar. socialisti, da bi proti 300 K mesečne plače vstopil v službo policije? Klofač: Vem in tudi njegovo ime mi je znano. Ta uradnik je zajemal pisma nemškega narodnega sveta na politične osebnosti. In Klima mu je zagotavljal, da mu bo kaznen odpustena. Seveda so brezvestni uradniki, ki to delajo. Jaz sam en teden nisem dobil 7 pisem, ki so bila na me naslovljena. Dr. Bouček: Potemtakem bi se moral dr. Klima dati pred kriminal. Dostojen uradnik kaj takega ne stori. Dr. Bouček: Ali veste, da je dr. Klima pregovarjal tudi narodno socialnega tajnika za policijsko službo? Klofač: Vem. Dr. Bouček: Prosim, da se vse protokoli, da bo državni pravdnik imel oporišče za preiskavo proti dr. Klimu.

Senzacionalna izpoved prof. Masaryka.

Pri popoldanski razpravi je bil zasilan prof. Masaryk, ki izpoveduje:

»Danes dopoldan pri zasliševanju poslanca Klofača nisem bil navzoč in to vsled nekega pisma, ki sem ga danes zjutraj dobil.

V pismu sem bil naprošen iti v neko vinarno, kjer bi se sešel s pisem pisma, ki bi mi mogel dati obšir-

Ali ste že bili v čevljarnici Antona Javernika, Trst, ulica Farnetto 33?? Sprejemajo se tudi popravila.

ne podatke o Švihi zadevi, posebno pa o glavni priči — Paštiki. Pisec me je prosil, da smatra pogovor za strogo zaupen. Nahajam se vsled tega v sila neprijetnem položaju, če bi moral izpovedovati o vsebini pogovora. Sodni dvor gre k posvetovanju in razglasi sklep, da naj profesor Masaryk izpoveduje.

Prof. Masaryk: »Mladi mož mi je pripovedoval, da pozna Paštiko iz gimnazijskih let. Nekega dne je imel moj poročevalec v rokah dokumente in to le za kratke ure. Paštika ga je nagovarjal, da naj dá dokumente diskretno fotografirati, češ, da bi se s tem silno dosti denarja prislužilo. (!!) On, zaupnik, je ta Paštikov predlog zavrnil. Kmalu na to je zadel na Paštiko in z njim le hipno govoril. Pri ponovnih hipnih srečanjih je moj poročevalec zvedel, da je Paštika za celo Švihovo zadevo dobil 2800 K.«

Predsednik vpraša za ime tega moža. Profesor Masaryk pove, da se poročevalec imenuje Vlašin, kandidat modroslovja, stanujoč v Pragi pri svojem očetu, hišnem posestniku. Dr. Rasin zahteva, da se ga zaslisi. Predsednik na sklep senata odredi takojšnje zaslišanje študenta.

Nato so bili zasiljeni še poslanec Strilbrny, gospa Šviha in dr. Šviha sam.

IZ MEHIKE.

Washington, 14. maja. Mesto Tampico so ustaši zavzeli. Nastal je velikanski pokol. Izgube na obeh straneh neizmerne.

PROTI ABSOLUTIZMU NA RUSKEM.

Petrograd, 14. maja. Kakor se v krogih dume govori, bo Goremykin kmalu odstopil, ker niti car ne odobrava njegovega postopanja proti dumi.

CAR SE SNIDE Z RUMUNSKIM KRALJEM.

Petrograd, 14. maja. Ruski car se snide ob priliki odkritja spomenika Aleksandra I. v Kišinjevu z rumunskim kraljem.

OTRPNIJENJE TILNIKA.

Pulj, 14. maja. Pri štirih mornariških gojencih na ladji »Zenta« se je pojavilo otrpljenje tilnika.

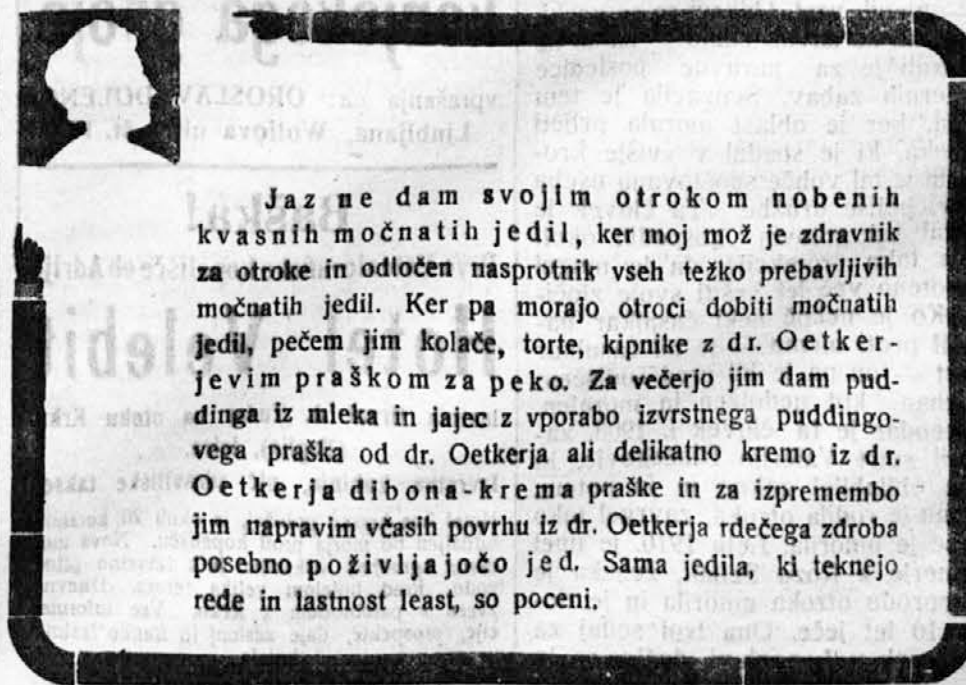
Iz ljubezni do otroka.

Trst, 10. majnika.

Včeraj ponoči se je pripetil 20-letni Ani Živic, stanujoči v ulici Sv. Frančiška Asiškega št. 38, slučaj, ki bi bil kmalu zahteval njeno življenje. Živiceva je hotela zgreti otroku nekoliko mleka. V ta namen je postavila samovar in nalila vanj špirita ter ga prižgala. Zaradi premajhne pazljivosti pa se je samovar prevrnil in špirit se je

užgal.

Živiceva je bila v velikem strahu. Bala se je, da bi se zaradi pla-

Originalni Edison Kinetofon. Samo šest dni. Kino-„Ideal“.

Največja senzacija tega stoletja. Govoreči film od 16. do 21. maja 2 programa po 3 dni.

menov užgal še kakšen drug predmet in iskala okoli sebe cunjo, s katero bi ogenj lahko pogasila. Poskus pa se ji je ponesrečil. Spirit je vedno bolj gorel in Živičeva se je namenila, da ga pogasi, kar pa se ji ni posrečilo, temveč ogenj se je prijel

njene obleke.

Prestrašena žena je hotela gorečo obleko naindreji vdušiti z lastnimi rokama. Ker je pa videla, da ji to ne bo mogoče, je začela

klicati na pomoč.

Na njene obupne klice so prihiteli domačini in jo skušali rešiti iz težkega stanja. Nekdo pa je tekel po zdravniku na zdravniško postajo in se z njim vrnil na dom. Zdravnik je mlado ženo preiskal in konstatiral, da so vse

opekline težke.

Živičeva se je opekla po komolcih in posebno hudo po prsih. Ubožico so preneljali v bolnišnico, kjer so jo položili v kopaljo. Njeno stanje je težko, vendar upajo, da ozdravi.

Eksplodja na križarki.

Trst, 11. majnika.

Kakor smo že poročali, sta v soboto zjutraj zapustili naš pristan angleški bojni ladji »Defence« in »Duke of Edinburgh«, popoldan pa sta prispeli dve novi križarki, in sicer iz Benetk.

Navada je, da se ob takih prilikah naznani ladiin prihod v pristan s streli. To se je zgodilo tudi predvečerašnji popoldan.

Generalni konzul stopi na ladjo.

Takoj po zasidranju sta stopila na krov ladje »Indomable« angleški generalni konzul in njegov namestnik z namenom, da pozdravi križar-kinega kapitana in izmenjata ž njim nekoliko besed. Med najlepšim pogovorom pa jih je presenetil

strel iz topa.

Čez par trenutkov so zvedeli, da je hotel topničar Herbert Charles Godby Brown poriniti v top patrono, ki bi se imela izprožiti ob odhodu generalnega konzula in njegovega namestnika. Sedaj pa je nastala

velika eksplozija.

katero žrtev je postal navdušeni 19letni Brown. Brown je porinil patrono v cev s preveliko naglico in tedaj se je razpočila.

Težko ranjen na glavi

in po telesu se je Brown zgrudil na tla.

Krogla mu je raztrgala prsi.

Kmalu nato je nesrečni mladenič izdihnil.

Pogreb se je vršil danes zjutraj. Zagrebli so ga na pokopališču sv. Ane.

Skandal višjih krogov v Zagrebu.

(Stari in novi zločini višje zagrebske družbe. — Stavbenik Gross. — Protekcija višjih krogov. — Žrtve. — Prijet zločinec.)

Zagreb raste in postaja veliko moderno mesto. Zato prihaja vanj vse, kar je v modernem svetu dobrega in slabega. Znano je, da se v Zagrebu mnogo živi, da t. zv. višja družba išče zabav evropske vrste — tako vpliva od ene strani švabska kultura od Dunaja, z druge strani Budimpešta. V Zagrebu je mnogo bogastva, mnogo razkošja in — zapravljenosti. Te dni pa je tudi lahko miselnja zagrebska gospoda presenečena vsled — senzacij, ki prihajajo iz — njenih vrst. Odkrili so se grehi, ki so bili že davno znani — pa so se smatrali le za naravne posledice modernih zabav. Senzacija je tem večja, ker je oblast morala prijeti človeka, ki je spadal v »višje kroge« in je bil vobče spoštovana oseba t. zv. boljše družbe. Ta človek je užival pri gotovih gospodih okoli bana tako protekcijo, da je mogel nemoteno več let vršiti svoje zločine. Ko je nekoč neki časnikar nastopil proti njemu — je bil časnikar zaprt — on pa je bil pred sodiščem spoznan kot nedolžen in moralen. In vendar je ta človek I. 1908. zakrivil smrt Valerije Blažekovič, ki ji je obljubil zakon in jo potem, ko mu je rodila otroka, zavrgel tako da se je umorila. Leta 1910. je imel razmerje z Rozo Seljak, ženska je pri porodu otroka umorila in je dobila 10 let ječe. Ona trpi sedaj za svoj greh v Lepoglavi, dočim se je

on dobro zabaval po Zagrebu. — Kmalu na to so govorili v Zagrebu o novi aferi, češ, da je opijanih neko K. Š., in jo potem živinsko zlorabil. Že I. 1908. je bilo naznanjeno na oblast, da je zapeljal 11letno Katico Tomič. Poleg te deklice so se shajale pri njem še 3 druge, komaj 13letne punčke. Takrat se je stvar potlačila in tudi za časa komisarijata se ni nihče brigal za to, kaj se godi v blatu švabske kulture, zanešene v hrvatski Zagreb.

Dne 6. t. m. je bila prijeta v Zagrebu Marija Kocel. Na policiji je rekla neki Pintarjevi, ki jo je naznanila, da bo vse izdala, »kako je Veršecovka s Pintarjevo in Reberskim preskrbovala za razne gospode — mlade punčke.« Policija je šla na delo in je dognala, da je Veršecovka res lfrala deklice za perverzne zagrebske gospode. Eden glavnih gostov pa je bil stavbenik Gross, ki je imel na vesti že precejšnje zločine. Stavbenika Grossa so prijeli v Vin-kovcih. Gross je bil v Zagrebu, Osijeku in drugod znana oseba — veseljak in lahkoživec. Delal je ugodne kupčije z vlado in je imel mnogo denarja. Žensk je imel mnogo — nazadnje je hotel nedolžne krvi. Slava Veršec je živela s svojim ljubčkom Reberskim in se živila s tem, da je lovila deklice za svoje namene. Pri njej so se shajali kavalirji, ki so dobro plačali. Gross je izpridil več mladoletnih deklic — ako se mu katera ni udala, jo je posilil. Veršecova je imela baše cel album boljših gospodov, ki so bili »odjemalci.« Policija je vsem na sledu. Odkrivajo se grozne orgije, ki jih je uganjal Gross po Zagrebu in drugod. Višji krogi so blamirani. Gross je zaprt, kakor je že davno zaslužil. Zdaj ne uide pravici. Proces bo pokazal vso gnoloboo ki je tekom zadnjih let nastala v Zagrebu in je bila naravna posledica korumpiranih političnih razmer, pod katerimi so lumpi najbolj varni. O odkritjih bomo še poročali.

Mali oglasi.

Konfekcijska trgovina A. Lukič, Ljubljana, Pred škofijo 19, priporoča bele birmanske obleke za dečke in deklice, po najnižjih cenah. 397—10

Plašče (Arbeitsmänteln) v vseh barvah, priporoča gg. zdravnikom, lekarnikom, magistrom, zobozdravnikom, brivcem, specerijskim in tiskarskim pomočnikom po nizki ceni, konfekcijska trgovina A. Lukič, Ljubljana, Pred škofijo 19. 398—10

Moderce, iz prošle sezone v vseh velikostih in cenah prodaja za polovično ceno modna trgovina P. Magdič, Ljubljana, nasproti glavne pošte.

Stavbni, umetni in konstrukcijski ključavničar Ivan Meglič, v Ljubljani, Prule 6, sprejme takoj 3 valence in se pripravlja sl. občinstvu za vsa v njegovo stroko spadajoča dela. V zalogi ima fino izdelana, patentirana kurilna vrata za peči in štedilnike.

Iščem dobrega brivskega pomočnika, mlajšo moč. Nastop 28. V. ali prej. Vpraša se pri Ivanu Gjud, brivec v Ljubljani. 407—1

Stanovanje se da v najem s 1. avgustom, 2 sobi, kuhinja, drvarnica in kos vrta. Vodovodna cesta 24.

Šivilja se sprejme takoj. Naslov v »Anončni ekspediciji v Ljubljani.«

Šivilja, ki zna dobro šivati se za 8—14 dni takoj sprejme. Naslov pove »Anončna ekspedicija«.

Odda se več voz

konjskega gnoja

vprašanja na: OROSLAV DOLENC, Ljubljana, Wolfova ulica št. 10.

Baška!

Prvo čisto slovensko kopališče ob Adriji

Hotel Velebit

lastnik Hrvat A. Tudor na otoku Krku (Veglia), Istra.

Izvrstna kuhinja, nič zdraviliške takse.

Hotel ima krasen položaj, je okoli 20 korakov oddaljen od morja proti kopališču. Nova moderna zgradba; oskrbljen je z izvrstno pitno vodo. Pred hotelom velika terasa. Dnevna zveza s parobrodom z Reko. Vse informacije, prospekte, daje zastoj in franko lastnik hotela.

J. Zamljen

čevljarski mojster

v Ljubljani, Gradišče št. 4

izvršuje vsa čevljarska dela do najfinije izvršitve in priporoča svojo zalogo storjenih čevljev.

Izdeluje tudi prave gorske in teleovadske čevlje.

Za naročila z dežele zadostuje kot mera poslan čevljev.

V nedeljo se vabijo vsi na majnikov izlet

Visoko na Golovec,

kjer bo poleg vesele zabave dobra majniška pijača (Maibovle).

Za obilno udeležbo se priporoča

Alojzij Klasek, restavrater.

Enonadstropna trdno zidana

hiša

s poslopjem v dvorišču in vrtom za zelenjavo se proda pod zelo ugodnimi pogoji z ali brez zemljišča in gozda. Hiša stoji na ugodnem prostoru glavnega trga v mestu Šoštanj ter je pripravna za vsako obrt ali večjo trgovino. Več pove Posojilnica v Šoštanju.

Cvetlični salon

Viktor Bajt

Ljubljana, Šelenburgova ul. 6 (zraven pošte)

priporoča nagrobne vence, šopke in vsakovrstne cvetlice po najnižjih cenah.

Točna in solidna postrežba!

Brzjavi na VIKTOR BAJT, Ljubljana.

Podjetje

zvezdnih tkanin

„HERMES“

v Ljubljani,

Šelenburgova ul. št. 5

I. nadst. opje

prodaja vsako sredo in soboto

ostanke

raznega oblačilnega blaga za polovične cene. Ostanke pošiljamo v kraje, kjer nimamo z trgovci zveze tudi po pošti! .. Zahtevajte cenik!

Slavnemu občinstvu vljudno naznanjam, da bodem letos o priliki 25 letnice obstoja moje trdke prodajal

birmanska darila

kakor: ure, verižice, obeske, prstane, uhane itd. po znatno znižanih cenah.

Edina zaloga najboljših ur z lastno znamko „Tup“.

Lastna delavnica z električnim obratom za popravila in nova dela.

Lud. Černe

juvelir in trgovec

Ljubljana, Wolfova ulica 3.

Slovenci! Spominjajte se naše prekoristne Ciril in Metodove šolske družbe!

Modni salon

M. SEDEJ-STRNAD Ljubljana, Prešernova ul.

se priporoča cenjenim damam.

Najmodernejši slammiki.

Žalni klobuki.

Modistinja

Minka Horvat, Ljubljana, Stari trg 21.

Priporoča svojo veliko zalogo damskih in otroških klobukov, športnih čepic in vseh potrebščin za modistke. — Popravila se točno in najcenejše izvrše.

VELIKI OKASIJSKI TEDEN!

Angleško skladišče oblek

O. Bernatović, Ljubljana, Mestni trg 5-6.

Telefon 132.

Telefon 132.

Mestna hranilnica ljubljanska,

Ljubljana, Prešernova ulica št. 3.

Največja slovenska hranilnica.

Denarnega prometa koncem

leta 1913 K 700,000-000.—

Vlog „ 43,500-000.—

Rezervnega zaklada „ 1,330-000.—

Sprejema vloge vsak delavnik in jih obrestuje po

4 1/2 %

brez odbitka. Hranilnica je pupilarno varna in stoji pod kontrolo

c. kr. deželne vlade.

Za varčevanje ima vpeljane lične

domače hranilnike.